

ro proxima, quam in alio, protuberare citra noxam potest (quod scilicet nullus metus sit, si
nem à latere quod murum proxime tangit, è rotula clapsurum) ita quoque externum hume-
ri orbita latus, non ita atque internum periclitatur. Ad externum enim latus, aliud⁹ caput
constitui mox subiungemus, cui radius articuletur, quodq; muri uice censei potest, prohi-
bentis ulnam extorsurum à sua orbita luxari. Verum est & aliud humeri rotulae cum ueris ro-
tulis discrimen, quod non ad omnem ipsius partem ulna similiter ac finis ad rotulam circum-
moueri potest. Quamuis enim in¹ superiori mediaq; orbitae sede, humeri os insigniter sinua-
tum sit, longeq; tenuissimum, & squamæ modo pellucidum, tamen nequaquam est peritum,
& hoc magni cuiusdam usus gratia. Summus enim rerum Opifex quum ulnam ad hanc hu-
meri orbitam flecti & reflecti uoluit, ita sanè rotulam parauit, & ipsi etiam ulnae² sinus, tu-
beraq; & processus elargitus est, ut cubitum flectere & extendere possimus, & tamen in his
motibus robore non destituamur: quod sanè periret, si in superiori rotulae sede humerus esset
peritius, nihilq; esset in quo ulna in extrema extensione firmaretur, sed funiculi modo, citra
renixum basimq; & obstaculum obuolueretur. Exculpit itaque Natura in superiori rotulae
huius sede duos insignes sinus, unum quidem anteriori in parte, alterum uerò in postero-
ri, qui multo amplior, profundior, & quouis modo insignior est anteriori. Sinus hi quasi squa-
ma duntaxat dirempti, ulnae processus (quos *logophras* priuatiu uocant) excipiunt. Atque ho-
rum anteriorem, quum cubitus flectitur, anterior sinus admittit: quum uerò cubitus exten-
ditur, posterior sinus posteriorem ulnae processum excipit. Sunt enim hi sinus extremæ fle-
xionis ac extensionis termini, tanta providentia facti, ut cubitum in acutissimū angulum flecti
finant, & uix ultra rectam lineam eundem extendi permittant, quod scilicet nulla prorsus in an-
gulum extensione, sicuti sanè flexione, indigemus. Quia uerò praesentes sinus in cubiti moti-
bus ueluti bases & obstacula sunt, quae ulnam non ulro ferri sinunt, Hippocrates eos *Βαδύ-
λας* nuncupauit, cui etiam humeri orbita à quadā cardinum imagine *γυγισμοειδής* appellatur.
Cæterum istorum sinuum usum tunc demum accurate intelligemus, quum & ulnae descri-
ptionem sequenti Capite absoluerimus. in praesentia autem inferior humeri pars adhuc esse de-
scribenda. Ad externum itaq; humeri orbitae latus, rotundum & oblongum quodammodo
habetur caput, quod similiter atq; orbita, cartilagine in crustatum & laeue, radij cum humero
articulationi subseruit, & in radij superiorem¹ sinum subintrat, radiusq; (ut aliàs fufius ex-
quar) ad id caput in pronum supinumq; mouetur. Deinde capitis longitudinem, quam à superio-
ri ipsius parte ad inferiorem secundum humeri longitudinem metior, in causa etiam est, quod
in cubiti flexione ac extensione, caput id à radij sinu (qui rotundus, non autem oblongus est)
haud elabatur aberret ue. atque hac etiam occasione tota capitis pars cartilagine obducta,
anteriori humeri sedem spectat, nihil prorsus in posteriora erectum, quod in nulla cubiti
extensione radius posteriorem humeri sedem adeat. Veruntamen ad externum huius capitis
latus, humerus insigniter protuberat, montis rupis uel imaginem ostendens, in hoc paratam,
ut quamplurimi musculi hinc opportunè principium ducant.² Ab hac enim humeri sede, &
acuta linea quae ab hoc tubere sursum aliquotusque secundum externum humeri latus conscen-
dit, sex nascuntur musculi, quorum³ primus is censei posset, qui cæteris est latior, quiq; inter
radius mouentes facile est longissimus, radiusq; in supinum ducit.⁴ Secundus sub illo exo-
ritur, qui bicorni tendine brachiale extendit.⁵ Tertius is est, cuius ope in index, medius & anula-
ris extenduntur.⁶ Quartus, quem praecipuum parui digiti extensionis autorem ponemus.⁷
Quintus, qui ulnae exporrectus, extensionis quoque brachialis opifex est.⁸ Sextus, alter ra-
dium in supinum agentium numerabitur, cuius etiam portiuacula ab illo humeri tuberculo
feriatim ac infima ex parte educitur. Porro tuber istud quoties musculorum, neruorum, ue-
narum, arteriarumq; hanc sedem perreptantium mentio incidet, perpetuò externum humeri
tuber seu tuberculum uocabimus. est enim, uti diximus, musculorum producendorum gra-
tiā paratum, ac in posteriori ipsius sede iuxta⁹ externum latus orbitae humeri¹⁰ sinum exigit,
quo¹¹ quartus brachium aduentium neruus uehitur. Sed ut externum hoc humeri latus
protuberat, ita quoque & internum latus musculorum quoq; & neruorum ratione¹² insignem
acutumq; processum seu tuberculum adipiscitur, nullius articulationis gratia, quemadmodum
externum, cui radius articuletur, prominens. Ad¹³ internum itaq; latus orbitae humeri proces-
sus educitur, ex cuius apice, qui utique amplius est,¹⁴ musculus nascitur, qui lato tendine cu-
tem internam summæ manus adit. deinde¹⁵ duo brachialis flexus autores, insuper ex infima
processus huius (quem semper internum humeri tuberculum nuncupabimus) sede portio
eius¹⁶ musculi oritur, qui inter radius in pronum mouentes, superior habetur. postremo &
quorundam digitos flectentium¹⁷ musculorum obscura hinc pendet principij portio. Neque
etiam

etiam tuberculum id musculis producendis duntaxat famulatur, uerum etiam duobus cubi-
tum aduentibus neruis idoneam efformat sedem, ipsisq; propugnaculi loco censendum est. In
anteriori enim ipsius sede iuxta humeri orbitam,¹ sinum leuiter exculptum ostendit, quo² ter-
tius brachium petentium neruus dirigitur. In posteriori autem ipsius sede,³ alio sinu,⁴ quin-
tum brachij neruum deducit. Porro utique internum humeri tuberculum grande sit, & in
nobis tactu promptè deprehendatur, obferueturq; non tamen ob id Galeno credendū est, qui
id externo grandius esse prodidit, quum externum multo grandius interiore sit. nam quod ta-
ctui non ita atque internum sese offert, non ipsius quantitas in causa est, uerum radius, cui id
articuletur, quiq; quò minus tactu id diiudicari possit, prohibet. In canibus autem, equis, ouib;
bus, & id genus animantibus parum admodum ab hac constructione hæc humeri tubera dif-
ferunt. quamquam externum humeri caput radio articulatū, tanto minus ab externo humeri
orbitae latere distinguitur, quanto illis radius cum ulna magis connatus, connexusq; est, quàm
hominibus quibus admodum manifestò radius in pronum supinumq; agitur, & cum ulna la-
xè articulat. Cæterum non ambigo, hinc Aristotelis sectatores, eosq; qui de animalium mo-
tu quicquam ipsius suffragio, tum aliàs sepius, tum maxime in libro de Communi animalium
gressu repetito, freti prodiderunt, è quorum numero Galenus in tertio de Partium usu est,
& Plinius, & cum pleriq; alijs noster Erasimus Roterodamus in suo de talorum lusu parum
anatomico Dialogo, non mediocriter admiraturos, quod adeò exiguum inter homines &
quadrupeda in hac humeri sede, seu humeri cum cubito articulo differentiam statuam: quum
interim, ut reliqua mittam, Aristoteles, & quotquot illum sequuntur, diuersum flexum in no-
bis & quadrupedibus enarrent, quum nos antrorsum, illa autem retrorsum hanc flexionem
moliri docent, quod nō solum fallum est, uerum etiā Aristoteles uno osse quadrupeda priuat,
ipso nimirum humero, arbitratus illic cubiti cum humero articulum in illis esse, ubi cubitus
brachiali iungitur, quem articulum illa animalia nobiscum habent communem, ac ipsa parem
nobiscum flexionem moluntur, ut etiam in cubiti ad humerum articulo. At illorum anima-
lium humerus, quemadmodum & femur eorundem, & autum, pariter Aristotelem latuit, for-
te quod in corporis trunco in illis aliter atque in nobis occultetur. Porro hæc aliàs fortassis
diffusius prosequuntur, nunc ad reliquas humeri partes redimus, quæ secundum longitudi-
nem teretes quodammodo sunt, uerum posteriori sede magis quàm anteriori ampliores &
depressæ. Anterioris enim sedis⁵ medium, quodammodo secundum longitudinem protube-
rat, & utrinque hæc anterior sedes compressa uidetur, latera autem humeri magis, ut & an-
terioris sedis medium, protuberare quàm deprimi conspiciuntur. Atque hæc omnia accum-
bentium musculorum ratione, qui, ubi eorum naturam habueris perspectam, os suo uoto ele-
ganter compressisse tibi uidebuntur. Ex abundanti autem, in posteriori humeri sede iuxta
ipsius longitudinis medium,⁶ quædam apparet compressio, ad quam⁷ neruus manum aduen-
tium quartus ab interno brachij latere per posteriora, in externum latus obliquè deorsum re-
pit. Quomodo autem sedes humeri anteriores quidem & exteriores gibbæ, posteriores uerò
atque interiores sinuæ Galeno in libro de Ossibus uisæ fuerint, & cur in secundo libro de Par-
tium usu humerum exterius gibbum esse, interius autem sinum prodiderit, nō satis assequor.
Nam nisi humerum statuerimus rectum esse, gibbus censebitur⁸ anteriori superiori q; parte,
sinus uerò⁹ posteriori ac superiori: rursum¹⁰ anteriori inferiori q; sinus,¹¹ posteriori & inferiori
gibbus. Deinde, ni fallor, interius, & potissimum ad inferiora, gibbus, exterius uero sinus. At
que hanc formam musculi potissimum inducunt, cubiti flexionis & extensionis opifices. quam-
uis interim minor humeri sit obliquitas, quàm quæ in diffusionem uocari debeat. Asperitas
autem quæ in anteriori humeri sede uersus exteriora & supra medium ipsius longitudinis con-
sistit, in hoc parata est, ut ualidior musculorum brachium mouentium hinc succederet insertio,
& posterior cubitum flectentium musculus hinc idoneum educeret principium. Atque hæc
asperitas tanta est, ut in admodum senibus hinc insignis processus nasci conspiciatur, impri-
mis ad¹² musculi brachium attollentis insertionem paratus. Præter hanc asperitatem, alia oc-
currit iuxta sinum, quo externum musculi caput uehitur, qui cubitum flectentiū anterior est:
cuius interioris capitis¹³ carnosæ pars, huic asperitati adnasci docebatur. Foramina notatu di-
gna in humero nulla occurrunt, præter pauca iuxta sinuum & caput supercilia, in hoc fora-
ta, ut hinc ligamenta ualidius educerentur, aut eadem hinc implantarentur. Sunt etiam nonnul-
la, sed rara foramina, in humeri longitudine conspicua, & uenis admittendis potissimum in
interno ipsius latere (quæ maxima ualorum fertur series) cæcata, atque in amplum
sinum medullæ asseruandæ gratia, & ossis leuitatis
occasione paratum, pertinentia.

Tum alibi, in
etiam libro de
Ossib. Ca. 16.

Aristoteles
et quamplur-
um aliorum
lapis.

Medurum
humeri parti-
um descriptio.